

N:o 58.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 9 april 1908.
— — — — Andra Kammaren den 9 — —

*Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående inskränkning i rätten
att å tillverkningsställe till afhämtning försälja därstädes
tillverkad vin och öl.*

(Lagutskottets utlåtande n:o 35.)

Till Konungen.

Vid innevarande års riksdag hafva enskilda motionärer gjort framställning om ändring i § 12 i nådiga förordningen angående försäljning af vin och öl den 9 juni 1905 i syfte att inskränka rätten att å tillverkningsställe till afhämtning försälja därstädes tillverkad vin och öl.

Det är otvifvelaktigt, att den ifrågavarande rätten för tillverkare att utan särskildt tillstånd å tillverkningsstället försälja vin och öl till afhämtning, mångenstädes, i synnerhet vid en del på landsbygden inrättade bryggerier, föranledt oordningar och främjat oöflig utskänkning.

Något verksamt medel att förekomma eller hindra dylika missförhållanden finnes icke gifvet uti gällande författning. Den i 22 § af

ofvannämnda förordning Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande medgifna rättigheten att, där särskilda omständigheter föranleda behof af försäljningstidens inskränkning, därom förordna, kan endast i ringa mån råda bot på nämnda missförhållanden. Och den i 30 § af samma förordning magistrat eller kommunalnämnd medgifna rätten att i där afsedda fall förbjuda rörelsens fortsatta bedrifvande omfattar endast sådan försäljning, som bedrifves efter särskildt tillstånd, hvarigenom tillverkare äro från tillämpning af sagda lagrum fritagna.

Det är därför enligt Riksdagens mening synnerligen angeläget, att lagstiftningen här ingriper till beredande af möjlighet att äfven mot tillverkare upprätthålla lagens auktoritet, då sådant visat sig behöfligt. Och bör den omständigheten, att någon fått rätt att tillverka vin eller maldrycker samt förty äfven bör hafva rätt att få försälja dem, icke berättiga honom att obehindradt göra detta på ett sätt, som leder till sådana oegentligheter som de ofvan berörda.

Den lagändring, som i sådant hänseende föreslagits, kan Riksdagen emellertid icke förorda, sådan den nu föreligger. Därigenom skulle nämligen tillverkare i allmänhet, äfven den, som på ett samvetsgrant sätt sköter sin rörelse, förhindras att i någon form, således äfven efter rekvision, utlämna maldrycker till konsumenterna i mindre belopp än 100 liter. Detta skulle tillika utgöra ett alltför stort ingrepp i den konsumerande ordentliga allmänhetens nu i stor utsträckning begagnade möjlighet att utan anlitande af fördyrande mellanhänder få direkt från tillverkaren sitt behof af maldrycker fyllt.

En utväg, som däremot torde kunna förordas och som träffar allenast den tillverkare, som missbrukat sin försäljningsrätt, synes däremot vara att utsträcka nyss omförmälda, i 30 § af ofvan åberopade förordning stadgade rätt att förbjuda rörelsens fortsatta bedrifvande äfven till sådan försäljning, som här afses. Då dylikt förbud alltid skall, för att äga bestånd, underställas Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvandes pröfning, synes säkerhet därigenom vinnas mot att denna rätt skulle komma att missbrukas.

Måhända kunde äfven något annat sätt utfinnas för att ernå den åsyftade rättelsen härutinnan. Hvad som i sådant hänseende bör göras, synes emellertid böra underkastas Eders Kungl. Maj:ts utredning och bedömande.

På grund häraf får Riksdagen anhålla, att Eders Kungl. Maj:t ville låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till bestämmelser an-

gående den tillverkare af vin och öl tillkommande rätt till försäljning af vin och maldrycker till afhämtning, hvarigenom sådana missförhållanden, som i motionen omförmälas, må förekommas eller hindras.

Stockholm den 9 april 1908.

Med undersåtlig vördnad.
